

Vlaanderen
is erfgoed

Beschermingsdossier

Frietkot aan de Albertlaan in Aarschot

Monument

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Beschermingsdossier:

Frietkot aan de Albertlaan, Aarschot, Albertlaan zonder nummer –
monument

INHOUDELIJK DOSSIER

Dossiernummer: 4.001/24001/105.1

Annelien Sys

18/04/2024

INHOUDSTAFEL

1.	Beschrijvend gedeelte	4
1.1.	Situering	4
1.2.	Historisch overzicht	4
1.3.	Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken.....	5
1.4.	Fysieke toestand van het onroerend goed	6
2.	Evaluerend gedeelte	6
2.1.	Evaluatie van de erfgoedwaarden	6
2.1.1.	Culturele waarde.....	6
2.1.2.	Architecturale waarde	7
2.2.	Motivering van het type bescherming.....	7
2.3.	Motivering van de afbakening van de bescherming	7
2.4.	Juridische toestand.....	8
2.4.1.	Onroerend Erfgoed:	8
2.4.2.	Omgeving:	8
3.	Beheersvisie	8
3.1.	Beheersdoelstellingen voor het beschermd onroerend goed	8
3.2.	Bijzondere voorschriften voor het beschermd onroerend goed.....	8
3.3.	Toelatingsplichtige handelingen voor het beschermd onroerend goed	9
4.	Bronnen	9
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	10
5.1.	Omgevingsplan	10
5.2.	Fotobijlage	10
5.3.	Documentatiebijlage	10

1. BESCHRIJVEND GEDEELTE

Dit dossier maakt deel uit van een thematisch beschermingsonderzoek naar frietkoten in Vlaanderen dat het agentschap Onroerend Erfgoed in 2023 uitvoerde op vraag van Vlaams minister bevoegd voor Onroerend Erfgoed Matthias Diependaele.

In de lente van 2023 werd een oproep gelanceerd aan het brede publiek om mogelijke frituren met erfgoedwaarde te signaleren. De resulterende longlist van 75 frituren werd door het agentschap Onroerend Erfgoed teruggebracht tot 14 te onderzoeken frituren in overleg met de Nationale Vereniging van Frituristen (Navefri) en het Centrum Agrarische Geschiedenis (CAG). Daarnaast werd overlegd met Horeca Vlaanderen (Commissie Frituren), Toerisme Vlaanderen (Team Culinaire) en de specialisten immaterieel erfgoed van het departement Cultuur, Jeugd & Media. Voor deze selectie werden de erfgoedcriteria toegepast, in het bijzonder herkenbaarheid, representativiteit en context, evenals de geschiedenis van de locatie als frietkot (die minstens tot de jaren 1980 teruggaat) maar ook de huidige uitbating als frituur (erkenning) en het toekomstperspectief van een frietkot op die locatie.

Uit het verdere onderzoek – dat voornamelijk bestond uit een plaatsbezoek, overleg met de uitbaters en grondeigenaars, en aanvullend bronnen- en literatuuronderzoek – bleken 3 van de 14 frietkoten effectief in aanmerking te komen voor de opstart van een beschermingsprocedure. Doorslaggevend hierbij was in de eerste plaats de erfgoedwaarde maar ook het draagvlak voor een bescherming bij de uitbater en de grondeigenaar (in vele gevallen de lokale overheid).

Dit dossier betreft de bescherming als monument van het frietkot aan de Albertlaan in Aarschot, Albertlaan zonder nummer, momenteel gekend als Frituur Marina.

1.1. Situering

De frituur heeft als adres Albertlaan zonder nummer en bevindt zich aan de rand van het historisch centrum van Aarschot. De frituur is gelegen op het kruispunt van de Albertlaan met de Leuvensesteenweg en Leuvensestraat, de belangrijkste toegangswegen tot de stadskern van Aarschot.

1.2. Historisch overzicht¹

Het stadsarchief van Aarschot bevat informatie over de standplaats van de verschillende Aarschotse frietkoten sinds de jaren 1960. Hieruit wordt duidelijk dat het frietkot aan de Albertlaan een historiek heeft gelinkt aan deze locatie die minstens tot de jaren 1960 teruggaat. In 1960 werden voor het eerst voorwaarden opgeschreven door het stadsbestuur voor de verhuur van frietkoten op het openbaar domein voor een termijn van telkens drie achtereenvolgende jaren. Aarschot had op dat moment vijf standplaatsen voor frietkoten op het openbaar domein:

- Op de Grote Markt
- Op de Bonenwijk
- Op het pleintje aan het kruispunt van de Bogaardenstraat en de Bekaflaan

¹ Mondelinge informatie van de uitbater (28 augustus 2023); Stadsarchief Aarschot, dossier m.b.t. de standplaatsen van frituren in Aarschot, dossier 744.5; Facebookpagina Aarschot Weleer 2023, <https://www.facebook.com/WeleerAarschot> [online] (geraadpleegd op 4 december 2023); Facebookpagina Stedelijk Archief en Documentatiecentrum Aarschot 2023, <https://www.facebook.com/groups/726687041155537> [online] (geraadpleegd op 4 december 2023); Facebookpagina Stedelijk Archief en Documentatiecentrum Aarschot 2023, *Frituristen van Groot-Aarschot v.3.9* [online], <https://www.facebook.com/groups/726687041155537/files/files> (geraadpleegd op 4 december 2023).

- Withuis, langs de Reyerslaan
- Op de Albertlaan, aan de Leuvense Poort

De uitbaters van deze frietkoten hadden tot 1 januari 1961 de tijd om het frietkot te voorzien van een elektriciteit- of gaskookvuur. Schouwen moesten onderhouden worden en roetvrij blijven. Daarnaast moesten de wagens in een beige kleur geleverd worden en moest de *frituurkar* een voorraad van minstens twee emmers zand of aarde ter beschikking hebben. Ieder frietkot kon tijdelijk verplaatst worden indien er kermis, koers of markt was. Vanaf 1974 viel de voorwaarde om de wagens een beige kleur te geven weg.

Publiciteit uit 1964 kondigt de heropening van een *fritkar* aan de Albertlaan aan (zie foto 1 van 5.3. documentatiebijlage van het inhoudelijk dossier). Het frietkot stond toen bekend als Frituur Bij Dore en Sidonie, vernoemd naar de toenmalige uitbaters Isidoor en Sidonie. Volgens mondelinge bronnen vernielde een brand in 1976 de oorspronkelijke fritobarak op deze locatie. Ter vervanging kwam er een deel van een bus dat omgebouwd werd tot frituur. Met het ombouwen van de bus tot frituur werd ook het zitgedeelte achter het busgedeelte gebouwd. In april 1979 werd deze frituur overgenomen door Joseph en Paula, het is niet geweten of ze ook een nieuwe naam aan het frietkot gaven.

Vanaf oktober 1980 werd de frituur aan de Albertlaan uitgebaat door Mariette die het frietkot omdoopte tot Frituur De Leuvense Hoek. De naam verwijst naar de hoek of de bocht van de Albertlaan met de Leuvensesteenweg en de Leuvensestraat. Deze locatie in Aarschot staat ook bekend als de Leuvense Poort. Op publiciteit van Frituur Leuvense Hoek is een foto te zien van de busfrituur (zie foto 3 van 5.3. documentatiebijlage van het inhoudelijk dossier). De ramen van de bus waren aangepast zodat passanten daar frietjes konden bestellen en afhalen (zie foto 4 van 5.3. documentatiebijlage van het inhoudelijk dossier). Klanten die frietjes bestelden, stonden onder een metalen luifel die tijdens sluitingsuren dichtgeklapt kon worden. De frituur had toen al zijn kenmerkende horizontale onderverdeling met bovenaan een neutrale lichte kleur en onderaan een band in een felle kleur. Uit de verschillende verflagen die vandaag zichtbaar zijn op de frituur blijkt dat één van de vorige kleuren van het frietkot een donkerrode kleur was.

In 1991 werd de zaak overgenomen door de huidige uitbaters en sindsdien staat ze bekend als Frituur Marina. De publiciteit en de naam op het dak van de frituur werden aangepast. Uitbaters Luc en Marina hebben de kleur van de frituur naar geel gewijzigd en aan de voorzijde van de frituur de oorspronkelijke luifel vervangen door een gesloten gedeelte met een in- en uitgang. De oorspronkelijke dakraampjes van de bus zijn vervangen.

1.3. Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken

Vrijstaand frietkot uit het laatste kwart van de twintigste eeuw op een vierkant grondplan.

Het frietkot bestaat uit drie delen:

Het centrale deel van het frietkot is een omgebouwde bus. Deze metalen constructie heeft een rechthoekig grondplan van ongeveer 2 op 6 meter met een licht gebogen dakvolume en afgeronde hoeken. De toegang tot het busvolume is voorzien in de westzijde via een deur die langs de bovenzijde door middel van een afgerond rechthoekig raam opengewerkt is. Achter de airco en een kleine losstaande constructie voor opslag, wordt de oostzijde geopend met een afgerond rechthoekig raam. Het dak van het busvolume wordt in het midden bekroond met een uithangbord in neonverlichting in de vorm van een frietzak en hamburger en met de huidige naam van het frietkot.

Het zitgedeelte is een rechthoekige, metalen aanbouw aan de noordzijde van de bus. Onder een aflopend plat dak bestaat deze constructie uit twee en vijf traveeën die opengewerkt zijn door afgeronde rechthoekige ramen. De dicht op elkaar aansluitende ramen hebben een zwarte rubberen omlijsting. In de noordgevel geeft de middelste travee via een deur

toegang tot het zitgedeelte. Aan de oostzijde van het zitgedeelte is nog bijkomende opslagplaats voorzien in een kleine uitbouw. Hierachter bevindt zich een afzuiginstallatie voorzien met een schoorsteen, een typerend onderdeel van elk vrijstaand frietkot.

Aan de voorzijde bevindt zich over de volledige breedte van de bus een smalle pui die momenteel gebruikt wordt als besteltoeg. De oorspronkelijke beweegbare luifel is dichtgemaakt door een constructie in pvc met een in- en uitgang.

De volledige constructie van het frietkot aan de Albertlaan wordt gekenmerkt door een horizontale onderverdeling, benadrukt door het kleurgebruik. Deze onderverdeling is opgebouwd uit een lichte neutrale kleur in het bovenste gedeelte en een felle kleur in het onderste gedeelte. Daarnaast wordt deze horizontaliteit benadrukt door het contrast tussen de vele vensters met een omlijsting in zwarte neopreen (synthetisch rubber) in het bovenste gedeelte, en het volledig gesloten onderste gedeelte.

1.4. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit beschermingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens een plaatsbezoek op 28 augustus 2023. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de bescherming. Behoudens verborgen gebreken, bevindt het goed zich in goede bouwfysische toestand.

2. EVALUEREND GEDEELTE

2.1. Evaluatie van de erfgoedwaarden²

2.1.1. Culturele waarde

De Belgische Frietkotcultuur is sinds 2014 erkend als Immaterieel Cultureel Erfgoed door de Vlaamse Gemeenschap, en ook door de Franstalige- en de Duitstalige Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Deze erkenning omvat het ambacht van het frieten bakken maar ook het frietkot zelf. Meer bepaald wordt verwezen naar de lange traditie van deze frietkoten (teruggaand tot de 19de eeuw), de sociaal-culturele waarde ervan, en hun typerend informele (gebricoleerde) constructiewijze en wanordelijke inplanting. Ook het regionale karakter van deze frietkoten – met uitzondering van de grensgebieden in Frankrijk en Nederland zijn ze in het buitenland niet terug te vinden – wordt aangehaald als motivatie voor deze erkenning. Op het hoogtepunt, eind jaren vijftig waren er in België meer dan 20.000 frituren waarvan vermoedelijk iets meer dan de helft in Vlaanderen. Anno 2023 telt Vlaanderen 2.642 frituren (zowel vrijstaande frietkoten als inpandige frituren), een aantal dat de voorbije jaren vrijwel constant gebleven is. Als zeldzaam wordende kleinschalige frituur op een typische locatie waar al sinds enkele decennia een frietkot aanwezig is, is het frietkot aan de Albertlaan in Aarschot een representatieve getuige van deze frietkotcultuur.

² Gebaseerd op: ILEGEMS P. 2005: *Frietgeheimen*, Antwerpen, 25-27; VANPÉE D. 2003: *Frietkramen, frieten en aardappelen*, *Ons Heem*, 56.2, 22-41; SCHOLLIERS P. 1993: *Arm en rijk aan tafel. Tweehonderd jaar eetcultuur in België*, Berchem, 157; S.N. s.d.: *De Belgische frietkotcultuur* [online], op <https://immaterieelerfgoed.be/nl/erfgoederen/de-belgische-frietkotcultuur> en <https://cagnet.be/page/frietkotcultuur-belgie-belgische-frietkotcultuur> (geraadpleegd op 17 november 2023).

2.1.2. Architecturale waarde

De allereerste frietkramen verschenen midden 19de eeuw op kermissen in Belgische steden en werden vrij snel heel succesvol. Zo waren er in Leuven in 1855 twee frietkramen op kermissen, 30 jaar later waren dat er 27. Naast die grotere kermisfrituren – vaak zelfs met verbruikersruimte – was er vanaf midden 19de eeuw ook al sprake van meer informele portiekfrituren (niet meer dan een tijdelijk geplaatste frietketel onder een bestaand afdak of aan een inrijpoort), kleine frietkarren (getrokken door een paard of door de uitbater zelf) en grotere frietwagens. Kermisfrituren en mobiele frietwagens bestaan vandaag nog steeds, de frietkarren verdwenen in de loop van de twintigste eeuw, op een museaal exemplaar na. De portiekfrituren lieten evenmin tastbare sporen na. Daarnaast bestaan ook al sinds de tweede helft van de negentiende eeuw inpandige frituren, zowel in hoofd- als bijgebouw, die laatste meestal als annex van een café. Dit fenomeen van de inpandige frituren won vooral vanaf de jaren 1980 enorm aan populariteit – mede onder invloed van stedenbouwkundige overwegingen – wat ten koste ging van de vaste, vrijstaande frietkoten. Nochtans is dit volgens velen de meest typische vorm van frituur, getuige ook de benaming van het immaterieel cultureel erfgoed.

Deze vrijstaande frietkoten verschenen voor het eerst in de jaren 1880-1890, bijvoorbeeld op de Markt van Brugge, en kenden al snel een enorm succes. Na de Eerste Wereldoorlog stond aan vrijwel elk station een frietkot. Het vrijstaande frietkot heeft de voorbije eeuw heel diverse vormen aangenomen. Allerlei bestaande constructies en voertuigen werden, vaak door de uitbater zelf, omgebouwd tot vaste, vrijstaande frietkoten: bussen, (sta)caravans, chalets-tuinhuizen, containers. Ondanks het oorspronkelijk mobiele karakter van de meeste van die constructies, kregen ze in de meeste gevallen een vaste standplaats en werden ze onroerend door toevoeging van allerlei uitbouwen en vaste leidingen (elektriciteit). Door het succes van professionele, gestandaardiseerde sleutel-op-de-deurfrituren (bijvoorbeeld van de firma Intermobil), en door het streven van sommige overheden naar een zekere uniformiteit voor frietkoten, dreigt de historische diversiteit van de frietkotcultuur te verschromen. Het frietkot aan Albertlaan in Aarschot is een herkenbaar, historisch representatief en steeds zeldzamer voorbeeld van een bus die omgebouwd werd tot frietkot. Ook de typische (representatieve) context, vlakbij belangrijke toegangswegen tot het historisch stadscentrum van Aarschot is heel herkenbaar bewaard en draagt bij tot de erfgoedwaarde.

2.2. Motivering van het type bescherming

Het frietkot aan de Albertlaan in Aarschot wordt beschermd als monument omdat dit het statuut is dat het best aansluit bij de erfgoedwaarden.

2.3. Motivering van de afbakening van de bescherming

De afbakening van het beschermd onroerend goed is opgenomen op het plan dat als bijlage bij het ministerieel besluit is gevoegd. Alle kadastrale percelen gevat door de bescherming zijn opgenomen in artikel 1 van het ministerieel besluit.

Het perceel gekend als Aarschot, tweede afdeling, sectie H, perceelnummer 616/2 – dat samenvalt met de voetafdruk van het frietkot – wordt voorgesteld voor bescherming.

Het interieur van het frietkot wordt uitgesloten van de bescherming om de functie als frituur zo min mogelijk te hinderen.

2.4. Juridische toestand

2.4.1. Onroerend Erfgoed:

Op het omgevingsplan in bijlage bij dit dossier zijn de beschermingen opgenomen die in de buurt liggen van het onroerend goed waar dit dossier over gaat.

Het frietkot aan de Albertlaan is opgenomen als bouwkundig element in de wetenschappelijke inventaris van het Bouwkundig Erfgoed (<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/308562>). Het frietkot aan de Albertlaan valt binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Aarschot (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/11873>).

2.4.2. Omgeving:

De Gewestplanbestemming is woongebied.

Het frietkot aan de Albertlaan ligt in het provinciaal RUP Afbakening Kleinstedelijk Gebied Aarschot goedgekeurd op 25 oktober 2012.

Het frietkot aan de Albertlaan ligt in het gemeentelijk RUP Stadscentrum-Statiewijk goedgekeurd op 9 december 2010. Volgende voorschriften zijn van toepassing:

- 1. Algemene bepalingen: 1.1. Beoordeling duurzame ontwikkeling; 1.2. Inrichtingen van openbaar nut; Erfdienstbaarheden; 1.4. Algemeen archeologisch voorschrift; 1.5. Publiciteit en media;
- 2. Bijzonder voorschriften voor de bouwgebieden: Artikel 10. Zone voor verkeer met als bestemming centrum.

3. BEHEERSVISIE

3.1. Beheersdoelstellingen voor het beschermd onroerend goed

In het beschermingsbesluit zijn beheersdoelstellingen opgenomen. Je vindt die terug onder artikel 3 van het ministerieel besluit. De beheersdoelstellingen moeten de zakelijkrechthouders (eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en leasinggevers) en gebruikers op weg helpen om de erfgoedwaarden maximaal in stand te houden of te verbeteren. Ze hebben de optimale verwezenlijking van de erfgoedwaarden voor ogen.

Ze geven richting aan of vormen een kader voor toekomstig beheer van het beschermd onroerend goed. Zakelijkrechthouders en gebruikers dienen rekening te houden met deze beheersdoelstellingen als ze werken wenselijk uit te voeren aan het beschermd goed. Ook de overheid houdt met deze doelstellingen rekening als ze over deze werken advies moet geven of als ze toelating moet geven voor die werken.

De beheersdoelstellingen spelen in op de erfgoedwaarden, erfgoedelementen en erfgoedkenmerken opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

Deze bepalingen zijn op maat van de bescherming.

3.2. Bijzondere voorschriften voor het beschermd onroerend goed

Voor elk beschermd onroerend goed geldt het actief en passief behoudsbeginsel. Dit betekent dat de zakelijkrechthouders en gebruikers het beschermd goed in goede staat moeten houden door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken uit te voeren en dat het verboden is om een beschermd onroerend

goed te ontsieren, te beschadigen, te vernielen of de erfgoedwaarden ervan aan te tasten. Het betekent ook dat een zakelijkrechthouder en gebruiker verplicht is het beschermd onroerend goed als een goed huisvader te beheren en het dus niet te verwaarlozen. Alle voorschriften voor de instandhouding en het onderhoud van het beschermd onroerend goed die van toepassing zijn op het beschermd goed zijn opgenomen in artikel 4 van het beschermingsbesluit.

In het Onroerenderfgoeddecreet en Onroerenderfgoedbesluit zijn een aantal algemene voorschriften voor de instandhouding en het onderhoud van beschermd onroerend erfgoed opgenomen, meer bepaald:

- het goed als een goede huisvader beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- de toestand van het goed regelmatig controleren;
- regulier onderhoud uitoefenen;
- onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen nemen in geval van nood.

3.3. Toelatingsplichtige handelingen voor het beschermd onroerend goed

Voor sommige werken aan het beschermd onroerend goed moet een toelating worden gevraagd. Sommige werken kunnen namelijk een negatief effect hebben op de erfgoedwaarden. Als voor de handelingen aan of in beschermde goederen een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of voor het verkavelen van gronden, een omgevingsvergunning voor de exploitatie van een gedeelde inrichting of activiteit, een vergunning, toelating, machtiging, ontheffing of afwijking overeenkomstig de bepalingen van het Bosdecreet van 13 juni 1990, het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning vereist is, vraagt de vergunningverlenende overheid advies aan het agentschap Onroerend Erfgoed van de Vlaamse overheid.

Voor een aantal werken die niet vergunningsplichtig zijn, moeten de zakelijkrechthouders en gebruikers, voorafgaand aan de uitvoering van de werken, toelating vragen aan het agentschap Onroerend Erfgoed of aan de erkende onroerenderfgoedgemeente. Een overzicht van alle erkende onroerenderfgoedgemeenten is te vinden op www.onroerenderfgoed.be. De werken waarvoor u toelating moet vragen zijn opgesomd in artikel 5 van het beschermingsbesluit.

Onderaan artikel 5 van het beschermingsbesluit worden ook drie handelingen vermeld waarvoor geen toelating vereist is. De derde handeling ("*dringende ingrepen die noodzakelijk zijn voor de werking als frituur op voorwaarde dat er geen of slechts een tijdelijke impact op de erfgoedelementen is*") omvat handelingen zoals het plaatsen, onderhouden of vernieuwen van technische voorzieningen, inclusief de bijhorende werken aan de erfgoedelementen zoals het tijdelijk demonteren van de afzuiginstallatie of van een gevel van het frietkot. Tijdelijk gedemonteerde onderdelen worden gestockeerd in een beveiligde omgeving ter bescherming tegen brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water.

4. BRONNEN

- Mondelinge informatie van de uitbater (28 augustus 2023).
- Stadsarchief Aarschot, dossier m.b.t. de standplaatsen van frituren in Aarschot, dossier 744.5.
- ILEGEMS P. 2005: *Frietgeheimen*, Antwerpen.
- VANPÉE D. 2003: Frietkramen, frieten en aardappelen, *Ons Heem*.

- SCHOLLIERS P. 1993: *Arm en rijk aan tafel. Tweehonderd jaar eetcultuur in België*, Berchem.
- S.N. s.d.: *De Belgische frietkotcultuur* [online], op <https://immaterieelerfgoed.be/nl/erfgoederen/de-belgische-frietkotcultuur> en <https://cagnet.be/page/frietkotcultuur-belgie-belgische-frietkotcultuur> (geraadpleegd op 17 november 2023).
- Facebookpagina Aarschot Weleer 2023, <https://www.facebook.com/WeleerAarschot> [online] (geraadpleegd op 4 december 2023).
- Facebookpagina Stedelijk Archief en Documentatiecentrum Aarschot 2023, <https://www.facebook.com/groups/726687041155537> [online] (geraadpleegd op 4 december 2023).
- Facebookpagina Stedelijk Archief en Documentatiecentrum Aarschot 2023, *Frituristen van Groot-Aarschot v.3.9* [online], <https://www.facebook.com/groups/726687041155537/files/files> (geraadpleegd op 4 december 2023).

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatiebijlage

De documentatie bij het inhoudelijk beschermingsdossier bevat bijkomend materiaal dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.